

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 534/2015
01.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Зорана Таталовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене М.А., због три кривична дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 309/15 од 11.06.2015. године, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Јагодини Кж1 46/15 од 06.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2015. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 309/15 од 11.06.2015. године, и утврђује да је правноснажном пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 46/15 од 06.03.2015. године, повређен закон – члан 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку у вези члана 103. тачка 7) у вези члана 104. став 6. Кривичног законика у корист окривљене М.А.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу 1К 247/11 од 02.02.2015. године, окривљена М.А., на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођена је од оптужбе да је извршила три кривична дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Обавезани су приватни тужиоци С.И., М.Б.И. и М.И. да суду плате на име паушала износ од по 2.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, и да окривљеној плате на име трошкова кривичног поступка солидарно износ од 137.250,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 46/15 од 06.03.2015. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватних тужилаца М.И., С.И. и М.И., адвоката Д.Т. и пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу 1К 247/11 од 02.02.2015. године, потврђена.

Против правоснажне пресуде Вишег суда у Јагодини Кж1 46/15 од 06.03.2015. године Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 309/15 од 11.06.2015. године због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 104. став 6. у вези члана 103. тачка 7) Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 46/15 од 06.03.2015. године повређен закон.

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 309/15 од 11.06.2015. године, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, достављен је браниоцу окривљене М.А., адв. Б.С., након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљене, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је доношењем другостепене пресуде повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, јер је пре правоснажног окончања поступка наступила застарелост кривичног гоњења (одредба члана 103. тачка 7) у вези члана 104. став 6. Кривичног законика.

Из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом окривљена М.А. на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођена од оптужбе да је дана 10.02.2011. године извршила три кривична дела увреде из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Према одредби члана 103. тачка 7) КЗ прописано је да ако у овом Закону није другачије одређено кривично гоњење се не може предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а чланом 104. став 6. КЗ да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да кривична дела која су стављена на терет окривљеној М.А. су извршена дана 10.02.2011. године, за које је окривљена првостепеном пресудом ослобођена од оптужбе, то се основано у захтеву наводи да је сходно члану 103. тачка 7) у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног дана 10.02.2015. године.

Против првостепене пресуде жалбу, је поднео заједнички пуномоћник приватних тужилаца адв. Д.Т. дана 12.02.2015. године и у жалби истакао да је у току жалбеног поступка наступила апсолутна застарелост

кривичног гоњења прописана чланом 104. став 6. у вези члана 103. став 1. тачка 7) Кривичног законика.

Одговор на жалбу дана 27.02.2015. године, поднео је бранилац окривљене М.А., адв. Б.С., који је у истом навео да су основани наводи у поднетој жалби пуномоћника приватних тужилаца да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења прописана чланом 104. став 6. у вези члана 103. став 1. тачка 7) КЗ, а другостепени суд је донео пресуду дана 06.03.2015. године.

Одредбом члана 451. став 1. ЗКП, прописано је да другостепени суд испитује пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби.

У конкретном случају другостепени суд, није поступио у смислу члана 451. став 1. ЗКП и првостепену пресуду испитао у оквиру правца побијања који су истакнути у жалби. Наиме, имајући у виду да је пре правноснажног окончања кривичног поступка настала околност која трајно искључује кривично гоњење, а то је застарелост, а која је истицана у поднетој жалби као и у одговору на жалбу, што значи да је у конкретном случају другостепени суд испитујући првостепену пресуду у смислу члана 451. став 1. ЗКП, био овлашћен и да испита питање застарелости кривичног гоњења. Међутим другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио и на тај начин учинио повреду кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, у вези члана 103. тачка 7) у вези члана 104. став 6. КЗ, у корист окривљене М.А., а на шта се основано указује поднетим захтевом Републичког јавног тужиоца.

Стога је Врховни касациони суд уважио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у погледу наведене повреде кривичног поступка, те је утврдио да је пресудом Вишег суда у Јагодини, Кж1 46/15 од 06.03.2015. године, повређен закон у корист окривљене М.А., не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости подигнут.

Са изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.